

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Grundlovens § 75 bestemmer, at Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov. Det har jo imidlertid endnu ikke fundet Sted trods de 50 Aar, som ere gaaede siden Grundlovens Givelse. Allerøde i 1853 blev der, som bekendt, nedsat en Kommission til at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse, en Kommission, som blandt andet foreslog Dannelsen af Menighedsraad over hele Landet. Men hverken denne Kommission eller en Kommission, som senere i 1868 blev nedsat, og som blandt sine Medlemmer talte betydelige Mænd baade med kirkelig og politisk Indflydelse, lykkedes det at fremkomme med et Forslag, som førte til denne Sags endelige Ordning. Efter den Tid er det eneste, som er sket, Oprettelsen af det nu atter afskaffede Bispeaad. Enhver, som har Interesse for, at den grundlovmæssige Bestemmelse om Kirkens Ordning skal ske Fyldest, maa derfor være den højtærede Minister erkendtlig for, at han har bragt denne betydningsfulde Sag frem igen, og for, at han har bragt den frem ud fra det Synspunkt, som han gjorde gældende i sit Foredrag den 26. Oktober 1901, nemlig at Kirkens Forfatning skal være repræsentativ, og at Folkekirkens Medlemmer skulle have Del i Styrelsen af dens Anliggender. Om Vejen til at naa dette Maal har der jo hersket Uenighed, idet den højtærede Minister har ment, at det vanskelig lader sig gøre at ordne Sagen paa en Gang ved en Kirkeforfatning, men at det vil være lettere at faa den sat i Gang gennem en stykkevis Løsning af de herhen hørende Spørgsmaal, hvorimod det fra dette Tings Flertal gentagende har været hævdet, at den endelige Ordning af Kirkens Forfatning ikke bør finde Sted, uden at Kirkens Røst er hørt. Dette Standpunkt er det, som Flertallet i Udvalget vedblivende indtager. Nu fastholder Ministeren imidlertid, at Kirkens Røst kun rettelig kan blive hørt gennem et Organ, der er valgt og valgt netop med denne specielle Opgave for Øje. For at faa et saadant Valg foretaget har Ministeren dernæst fordret, at der skulde dannes Menighedsraad, medens vi fra vor Side have betragtet en

endelig Orduing af Menighedsraadsinstitutionen som en Del af den Forfatning, som vi ikke mente, man burde ind paa, uden at man havde hørt Kirkens Røst. Under disse Omstændigheder er det, at vi, for hvem Tilblivelsen af et saadant kirkeligt Udvalg er en Sag af den allerstørste Betydning, have enedes om at foreslaa, at man skridter til Dannelsen af midlertidige Menighedsraad for en enkelt Valgperiode, som sættes til 6 Aar. Derved aabnes der en Mulighed for at imødekomme Ministerens Ønske om, at det Udvalg, hvor hele Forfatningssagen skal tages op til Overvejelse, bliver — i hvert Fald delvis — sammensat ved Valg. Paa den anden Side foregribes der intet ved en midlertidig Indførelse af Menighedsraad, kun gældende for en enkelt Valgperiode, idet det er selvfølgelig — hvad vel heller ingen er i Tvivl om — at saadanne Raad ville komme til at udgøre en Bestanddel af den fremtidige Forfatning. Hvorledes de nærmere skulle dannes, vil jo netop blive et af de allervigtigste Spørgsmaal, som det foreslaaede Udvalg skal overveje. Men naar saaledes det Lovforslag, som Ministeren har forelagt om Menighedsraad, kun skal have midlertidig Gyldighed, har Udvalget ment, at det vil være nødvendigt at foretage en Række Ændringer i det, hvilke dels ere Udtryk for, dels følge af dets forandrede Karakter. Der er desuden forskellige andre Punkter, som ingen Sammenhæng have hermed, men med Hensyn til hvilke man nærer Betæneligheder. Jeg skal nu tillade mig nærmere at gennemgaa de Ændringsforslag, der i den Anledning ere stillede.

Det samlede Udvalg har under Nr. 2 stillet et Forslag, som har sin Grund i, at det, hvor to Sogne tilsammen skulle danne et Menighedsraad, ikke er nødvendigt, at der fra hvert Sogn vælges 4 Medlemmer. Det vil formentlig være nok at sige, at Antallet skal fastsættes efter Ministerens nærmere Bestemmelse, dog at der bliver mindst to for hvert Sogn, thi herefter bliver det mindste Antal Medlemmer, et saadant Menighedsraad kommer til at bestaa af, fire, hvad der netop stemmer med Lovforslagets almindelige Regel. — Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at give personelle Kapellaner og Medhjælpere Lejlighed ikke alene til at overvære Raadets Møder som tavse Tilhørere, men ogsaa til at deltage i Diskussionen, uden at der dog tillægges dem nogen Stemmeret. — Ændringsforslag Nr. 4 foreslaar en anden Sammensætning af Menighedsraadene